

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.409/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 9.K.701.366/2022/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes szolgálati hely város 1i Rendőrőrs állományában. A felperes működési körzete város 1, község 1 és község 2 településekre, az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településeken kívül további 12 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, elővezetéseket, átkíséréseket, kísérorri beosztási feladatokat, rendezvénybiztosítást, sebességmérést és más közlekedési akciókat, határszolgálatot, szlovák rendőrökkel közös szolgálatot, valamint előállított és bűnügyi felügyeletes személyek őrzését ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasz elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakban 956.604 forint megbízási díj és annak 2021. február 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (5) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 956.604 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 21-22., 24-25., 37.,39.,51.,54., 57-58., 62. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 2., 4., 19. pontjaiban, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM

rendelet 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt kimutatások, a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) „repräsentatív” 3 hónapos (2019. szeptember, október, november) időszakra vonatkozó küldései, az állománytábla adatai, a felperes személyes nyilatkozata, valamint tanú a per iratanyagához csatolt 9.K.701.364/2022/13. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomása alapján állapította meg. A KMB Szabályzat fogalom-meghatározásai alapján rögzítette, hogy a felperes működési körzete város 1, község 1 és község 2 települések, a KMB csoport létrehozása nem eredményezi az eredeti működési körzet megváltoztatását, kibővülését. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között átfedések lehetnek. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a saját és a KMB csoport működési körzetén és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat, számos esetben nem is járőrrel közösen. Rámutatott, hogy az alperes a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, a veszélyhelyzettel és TIK küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Hangsúlyozta, hogy a fogdaőri a kísézőőri beosztás feladatai, valamint bűnügyi felügyelet alatt álló terhelt őrzése a szolgálati beosztásba nem tartozó olyan feladatellátások, többletfeladatok, melyek egyben tilalmazottak a körzeti megbízott számára.

A felperes által működési körzetén kívül ellátott elővezetési, rendezvénybiztosítási feladatokat is többletfeladatnak minősítette. A határrendészeti feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetnek. A KMB Szabályzat 39. c) pontja biztosítja a szolgálati gépjármű karbantartásával kapcsolatos feladatok ellátását, a per során nem merült fel adat arra nézve, hogy felperes beszerzési, ügyviteli vagy futártevékenységet látott volna el, ezért e körben a hivatkozása alaptalan volt. Kiemelte, hogy a járőri státuszok huzamos betöltetlenségéből önmagában, további bizonyítékok nélkül nem következik okszerűen a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása, a felperes a per során azt sem bizonyította, hogy a perbeli időszakban a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével bízták volna meg. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglalt feltételek nem álltak fenn, ugyanakkor az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy a felperes által ellátott feladatok szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 2.§ 25. pontját, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat egyes pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [5], [6]

bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzetén kívül is ellátta. Önmagában abból, hogy esetlegesen a működési körzetén kívül látta el a feladatait, nem következik, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. Abból pedig, hogy az Edelényi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan betöltetlen volt, nem következik, hogy a felperes járőr beosztásba tartozó feladatot látott el, mert nem képezte a per tárgyát annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát miként tudta ellátni és önmagában a létszámhiány nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. Állította, hogy a felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. Nem járőri feladatokat látott el a felperessel, valamint annak oka nem a járőr létszám hiánya volt. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. Az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék és a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát, tévesen értelmezte továbbá a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként.

A körzeti megbízottnak a tanú által hivatkozott bővebb feladatrendszere indokolja a körzeti megbízott beosztásnak a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, melyhez magasabb összegű illetmény is társul. E körben a KMB Szabályzat 15., 21., 22., 24. pontjaira hivatkozott, amelyek a körzeti megbízotti feladatellátást (így a közterületi szolgálatot is) a KMB csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írják elő, esetlegesen több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával. Tévesnek és jogszabálysértőnek tartotta a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte külön-külön a 21. pontban foglalt esetköröket. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy az adott hónapban már többször vagy rendszeresen sor került. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy nem igazolta a TIK küldések különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseként való megtörténtét, mert az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. E körben megjegyezte, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat és azt a felperesnek a működési körzetén kívül is el kell látnia, egyebekben pedig a felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont c), d) alpontjaiban foglaltaknak. Kiemelte, hogy a világjárvány miatt elrendelt veszélyhelyzet időszakában olyan többletterhek hárultak a rendőrségre, ami kihatott a teljes személyi állományára, az ezzel összefüggésben felmerült feladatok ellátása egyszeri szolgálati juttatás és rendkívüli pótszabadság mellett történt; mindezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ítéletben foglaltakkal ellentétben nem került beosztásra átkísérési szolgálatba és nem látott el

kísérőőri feladatot, ezért ennek alapján –a végrehajtott átkísérések csekély számára is figyelemmel – nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes részben vitatta a tényállást az elvégzett járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként is közterületen kell töltenie, azonban ennek a követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, ezért a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, megjegyezte azt is, hogy az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan a megbízási díj igénye, mert rendszeresen a körzeti megbízotti csoport körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálatnak, mert azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen.

Az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a vonatkozó előírásokkal. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. Előadta, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések

megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére, és a megbízási díj mértékét, összegét is helyesen állapította meg. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás [5] bekezdésében tett azon megállapítása, hogy a rendőrség személyi állományának nagyságára tekintettel nem volt megoldható, hogy kizárólag járőrök végezzék a járőri tevékenységet. Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetét a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira alapította, ugyanakkor a törvényszék az igényt kizárólag Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja tekintetében találta alaposnak. Ennek függvényében a létszámhiányra vonatkozó tényállási megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódik, arra a perbeli bizonyítás nem terjedt ki, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából az [5] bekezdést, valamint az indoklási részben szereplő érvelést mellőzte.

[11] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem jogalapjának megalapozottsága okán vont le azt a következtetést, hogy a felperes a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül is ellátta a szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat, az alperes a működési körzeten kívüli feladatellátásra vonatkozó tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta, az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Kp. 78.§ (2) bekezdését.

[12] A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[13] Az alperes a megállapított tényállás körében nem vitatta a felperes feladatait tartalmazó kimutatást, azonban azzal érvelt, hogy a felperes kísérőri feladatot nem látott el, továbbá a rendszeresen ellátott járőri feladatok és járőrszolgálat és egyéb feladatok elvégzéséért nem tarthat igényt megbízási díjra, mivel azok a szolgálati beosztásába tartoztak. A fellebbezésében ugyancsak nem vitatta, hogy a felperes csekély számban átkísérési feladatokat is végzett, e körben azok eseti jellegét hangsúlyozta. A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pont a) és h) alpontjai kifejezetten tilalmazzák a körzeti megbízott igénybevételét kísérőri és bűnügyi felügyelet alatt álló terhelt őrzésére irányuló feladatokra. A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és KMB csoport működési körzetén kívüli

járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett elővezetések átkísérések, rendezvénybiztosítás, sebességmérés és más közlekedési akciók, , határszolgálat valamint bűnügyi felügyeletes személyek őrzése a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b) és c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[16] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést,

hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállónan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[19] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[20] Az alperes fellebbezésében a megbízási díj összecszerűségét érintően ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (6) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indoklást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5), (6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 29.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Szeles Balázs s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró